

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 41/2021
26.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7) у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр. 683/21 од 13.10.2021. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Лесковцу 8-Пр.бр. 5262/19 од 23.06.2021. године и Прекршајног апелационог суда - Одељење у Нишу II-208 Прж. 16448/21 од 28.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр. 683/21 од 13.10.2021. године, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Лесковцу 8-Пр.бр. 5262/19 од 23.06.2021. године и Прекршајног апелационог суда - Одељење у Нишу II-208 Прж. 16448/21 од 28.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Лесковцу 8-Пр.бр. 5262/19 од 23.06.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7) у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, изречена му је опомена и два казнена поена, које ће извршити надлежни орган Министарства унутрашњих послова, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Одлучено је о трошковима прекршајног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда - Одељење у Нишу II-208 Прж. 16448/21 од 28.07.2021. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА и подносиоца захтева - ПУ Лесковац и пресуда Прекршајног суда у Лесковцу 8-Пр.бр. 5262/19 од 23.06.2021. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.683/21 од 13.10.2021. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана

93. став 1. и члана 272. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи тако што ће обуставити прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7) у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, сходно члану 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, због наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка и одлучи да трошкови прекршајног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да првостепени прекршајни суд није применио одредбу члана 93. став 1. Закона о прекршајима да окривљеном омогући да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете, јер окривљеном није доставио на изјашњење записник о саслушању сведока - ББ, полицијског службеника, а на овом исказу, као и на налазу и мишљењу вештака, је донео одлуку да је окривљени одговоран за прекршај, обзиром да је одредио и одржао рочиште дана 22.01.2020. године, на коме је изведен доказ саслушањем наведеног сведока, на који није позвао окривљеног, нити је окривљеном доставио записник о његовом саслушању, како би се окривљени могао изјаснити на све околности које га терете, будући да је у својој писаној одбрани негирао извршење прекршаја.

Из списка предмета произилази да је Прекршајни суд у Лесковцу саслушао сведока ББ, на записнику 8-Пр.бр. 5262/19 од 22.01.2020. године, ком саслушању није присуствовао окривљени АА (нити постоји доказ да му је упућен позив да присуствује саслушању), да је дана 31.01.2020. године упућен позив окривљеном АА да лично дође у Прекршајни суд у Лесковцу, ради упознавања са изјавом сведока, који није уручен окривљеном. Након тога, суд је донео наредбу и одредио саобраћајно-техничко вештачење, које је поверено судском вештаку Браниславу Петковићу. Дана 26.08.2020. године окривљени АА поднео је захтев за разгледање и преписивање списка Пр.бр.5262/19, након чега је ангажовао и браниоца, који се поднеском од 28.08.2020. године изјаснио на налаз и мишљење судског вештака и у ком поднеску је, поред осталог, навео и да је окривљени, извршио увид у списе предмета и да је том приликом констатовао грешку на скици лица. У току поступка, окривљени се преко браниоца изјашњавао и на допунски налаз и мишљење именованог судског вештака, а поднеском од 04. 06. 2021. године и на достављени усаглашени налаз вештака Бранислава Петковића и Станише Петковића од 12.05.2021. године (у истом предмету одређено је и друго саобраћајно-техничко вештачење од стране вештака Станише Петровића). Такође, из списка предмета произилази да је дана 26.01.2021. године саслушан пред прекршајним судом и окривљени АА.

Одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се окривљеном пре доношења одлуке мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе које му иду у корист, осим у случајевима предвиђеним Законом.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те чињенице да је окривљени у току поступка био упознат са исказом сведока ББ од 22.01.2020. године, обзиром да је након тог датума извршио увид у списе предмета, након чега је ангажовао браниоца, који ту чињеницу и износи у поднеску од 28.08.2020. године, те да је окривљени преко браниоца активно учествовао у поступку (изјашњења на налазе и мишљења судских вештака) као и да је сам окривљени саслушан дана 26.01.2021. године, ком приликом је могао да се изјасни о исказу именованог сведока, на који начин окривљени није лишен права на давање одбране, нити је окривљеном од стране суда ускраћена могућност да се изјасни о чињеницама и доказима које га терете, то су по ставу Врховног касационог суда, неосновани наводи захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, којима се указује на повреду закона из члана 93. став 1. Закона о прекршајима.

Налазећи да првостепени суд у својој одлуци није учинио повреду закона из члана 93. став 1. Закона о прекршајима, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, то Врховни касациони суд није одлучивао о наводима захтева за заштиту законитости, којима се указује на повреду закона из члана 272. став 1. Закона о прекршајима.

Како, у конкретном случају, није било разлога за укидање побијаних пресуда и поново вођење прекршајног поступка према окривљеном АА, а код чињенице да је другостепена пресуда донета пре наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења окривљеног, то Врховни касациони суд, ни о овом наводу захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца није одлучивао.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 287. став 3. Закона о прекршајима, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.**